

[Finansministeren.]

socialle Udgifter og hævdede den Paastand, som han havde fremsat i sin første Tale; at disse Udgifter ikke vilde kunne dækkes ved de Ændringer, der samtidig er foreslaaet i Formueskatteloven. Jeg maa sige, at der skal jo egentlig en vis Dristighed til at gentage en saadan Paastand; men Dristighed har det ærede Medlem jo ogsaa rigeligt af. Jeg havde nemlig paavist ved Tal, at der var en saadan Dækning. Nu har det ærede Medlem gentaget Paastanden, klogeligt nok uden at betjene sig af noget som helst Tal; for havde det ærede Medlem gjort det, vilde han ikke kunne føre et saadant Bevis. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at den Art Bevismaaeder giver jeg ikke saa overmaade meget for. Jeg skal derefter overlade dette Spørgsmaal til det ærede Medlems egne Betragtninger.

Det ærede Medlem var atter inde paa at forsvare den Nedsættelse af Formueskatten, som blev foretaget under det tidligere Ministerium. Jeg er ganske klar over, at det ærede Medlem, den ærede Ordfører for Venstre, er en af de ivrigste Forsvarere for denne Lov. Det er paavist adskillige Gange her under Forhandlingerne, og det kunde paavises igen, at det er en Lov, der giver ganske særlige Fordele, specielt til Godsejergruppen i vort Land og til Rentiergruppen. Jeg skal ikke bevise dette en Gang til ved at nævne Tal. Jeg gaar ud fra, at selv det ærede Medlem er klar over, at saaledes er det, efter at det ærede Medlem har faaet Tallene at se. Men det ærede Medlem synes at mene, at det er nødvendigt at have saadan nogle meget velhavende Mennesker her i Landet for Opsparingens Skyld. Ja, det er den mest naive Opsparingsteori, jeg kender. Der er andre, der ogsaa har denne Teori, og man kan høre den fremsat af og til; men den bliver dog ikke mere rimelig derfor. Det ærede Medlem mener, at det er nødvendigt for Samfundet at holde saadan en Slags Velhavere ligesom paa Sti, for at de kan opspare. Og de skal fedes godt, disse Velhavere; saa opsparer de rimeligvis noget mere. Det er imidlertid et dyrt Opsparingssystem, det ærede Medlem her gør sig til Talsmand for. Hvis det virkelig var saadan, at det var nødvendigt for Samfundets opsparingen at holde saadan en mindre Del af Samfundet spækket med Formuer og Indtægter, for at de kunde udføre den for-tjenstfulde Handling at opspare en lille Smule af det, saa maatte det siges, at Samfundet var indrettet endnu værre, end det i Virkeligheden er. Men der er heller ikke nogen Realitet i den Teori. Den Formue-

skattelov, som blev vedtaget, og Opsparingen har intet som helst med hinanden at gøre. Opsparingen gaar for sig efter helt andre psykologiske Linier i Befolkningen end dem, der berøres af denne Skattelov. Tror det ærede Medlem virkelig, at den Godsejer, der har faaet 100 000 Kr. eller 50 000 Kr., eller hvor meget han nu har faaet, i ekstraordinær Skattelettelse; i det Aar har sparet mere? Jeg tror det ikke. Jeg tror snarere, han har sagt: Nu har jeg Raad til at bruge mere, fordi jeg slipper for denne Skat. Saadan er det gaaet de fleste Steder; jeg ved i alt Fald enkelte konkrete Eksempler derpaa, og jeg tror, de har mere Gyldighed end det ærede Medlems Opsparingsteorier.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller søgte at finde Grundlag for sine tidligere Udtalelser angaaende min Finanspolitik, idet han omtalte Spørgsmaalet om Tillægsbevillingslovene. Det ærede Medlem syntes ikke om, at jeg havde fremdraget talmæssige Beviser paa, hvorledes Tillægsbevillingslovene havde artet sig, før det socialdemokratiske Ministerium kom til og bagefter. Det ærede Medlem mente ikke, der var sket nogen som helst Forandring. Den talmæssige Forandring, som var foregaaet, med Hensyn til at Tillægsbevillingslovene var indskrænket, var foregaaet af sig selv, mente det ærede Medlem. Ja, hvilken Naiivitet kan man ikke finde i et Parti som det konservative! Det ærede Medlem har nu haft Lejlighed til at studere Finanslov efter Finanslov siden 1920; Tillægsbevillingslov efter Tillægsbevillingslov har han haft Lejlighed til at deltage i Overvejelser af; han har haft Lejlighed til at sætte sig ind i det her i Tinget; og saa er han endnu ikke naaet videre, end at han tror, at det, der skete den Gang, gik af sig selv; det var der ingen, der foretog noget ved. Ja, jeg maa sige, at hvis man ikke er i Stand til at sætte sig bedre ind i den økonomiske Side af Politikken, saa burde man ikke være saa stortalende i saadanne Spørgsmaal.

Det ærede Medlem kan være ganske rolig for, at det gik ikke af sig selv; det var netop en Forandring, der blev foretaget og blev foretaget systematisk, og derfor gik det. At det ærede Medlem ikke har Begreb om, hvorledes saadant noget foregaar, forandrer naturligvis ikke de faktiske Kendsgerninger.

Det ærede Medlem omtalte derefter den Lovgivning paa Finansloven, som det ærede Medlem bebrejdede mig, og sagde, at jeg var nok klar over, at der var lovgivet for 10 Mill. Kr. paa de militære Budgetter